

Le Nais: «Procuro no allunyar-me de la foscor per no deixar d'aprendre'n»

Parlem amb l'artista balaguerina sobre el seu primer llarga durada, 'Am I'

Le Nais | Monica Figueras

L'artista i compositora Naida Castel, coneguda com a **Le Nais** publica el seu primer llarga durada, *Am I* (Luup Records, 2022), després de la bona rebuda que va tenir el 2020 amb l'EP *When I can't speak but I can sing* (Luup Records). L'entrevistem i, amb un to molt rialler, ens explica detalladament les històries del seu nou treball.

Veus la música com una abraçada que t'empara. Què ha significat per a tu fer aquest disc?

El procés d'aquest disc va començar en la post-pandèmia. Venia de fer molta introspecció i va ser una mena de viatge espiritual de parlar amb gent propera i llegir històries que em van fer sentir abraçada. Espero que d'alguna forma, les cançons puguin abraçar també a algú en el moment que ho necessiti i que se senti comprès.

En el disc parles sobre la llibertat i l'empoderament. Creus que com a dones tenim la necessitat d'expressar-nos més que mai?

Sempre se'ns ha coartat la llibertat i se'ns ha tingut tancades perquè no féssim molt soroll. Ara tenim la sort de tenir una plataforma on expressar-nos i que tingui el mateix valor que quan ho fa

qualsevol altre ésser humà. Ara és més fàcil no quedar-se callada i poder dir el que sents.

També parles de l'aprenentatge. Podríem dir que en aquest disc hi ha una maduresa emocional?

Aquest disc m'ha anat molt bé per soltar coses que necessitava dir i històries que m'han passat. Musicalment, també he començat a experimentar i a produir per tenir més control del resultat final, cosa que no havia fet abans. Ha sigut com obrir una porta més i alliberar-me de coses i veure l'infinit. Fer aquest disc ha estat una catarsi tant musical com emocional.

I com ha sigut participar en la producció del teu propi disc?

Vaig explicar el que volia als productors, l'Emilio Maestre i el Nil Ciuró, i entre tots ens vam posar a produir. Volia que el disc creixés quant a so: hi ha moltes capes i moltes veus. L'hi he posat tota la meua ànima. M'ha sortit així, però veig que és cap a on vull anar.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=XZ0h5sAr16c>

Has buscat el contrast entre cançons més fosques i més lluminoses?

Sí, m'agrada molt aquesta dualitat. Procuro no allunyar-me molt de la foscor per no deixar d'aprendre d'ella: si ens passen coses i mirem cap a un altre lloc no aprenem. La primera cançó, "We Can Pleasure, We Carry Pain" tracta precisament sobre acceptar que tenim una part fosca, perquè tots tenim llums i ombres, i està bé connectar-hi, veure perquè ens sentim com ho fem, i des d'aquí aprendre i a poc a poc anant fent camí de la millor manera possible.

Dius que el millor lloc per escoltar el disc és a terra amb els ulls tancats. Aquest disc podria ser com una meditació?

Vaig descobrir que quan m'estirava al terra de l'estudi i tancava els ulls ho sentia tot millor, podia sentir més els detalls. Un dia va haver-hi un moment que vaig pensar 'Ostres, Naida, no saps ni on estàs ara mateix'. Per a mi va ser com una meditació, una experiència molt sensorial, perquè nosaltres no només sentim amb l'oïda, també sentim amb el cos.

Le Nais Foto: Monica Figueras

No t'agraden les etiquetes, però en quin estil creus que et mous en aquest disc?

Com dius, la veritat és que mai m'he encasellat en un estil en concret: és una mescla de les meves referències. Si hagués de dir un estil, crec que no estic allunyada de l'indie-pop melancòlic, amb punts d'electrònica. Tot i això, en aquesta ocasió he intentat tornar a un so més orgànic, amb més guitarra i percussió.

La portada del disc és ben peculiar, amb una fotografia en moviment.

Des que vaig començar a pensar la història del disc, m'imaginava ocells, suposo que per la idea de desprendre's i volar, la idea de llibertat. Per una altra banda, el meu nom, Naida, ve de les nimfes d'aigües dolces, i volia barrejar tota aquesta història i representar-me com si fos una espècie de fada-ocell. La foto que hem utilitzat em va agradar moltíssim des del principi i, pel moviment i la transició de passar aquesta catarsi, em quadrava perfecte amb el disc.